

bevæger sig politisk, engang får muligheden for at stå heroppe som SF'er.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil tage fat i et andet emne, som fru Anne Grete Holmsgaard brugte en del taletid på. Det var kvindehandel, menneskehandel og behovet for at gøre noget effektivt på europæisk plan.

I Det Radikale Venstre deler vi fru Anne Grete Holmsgaards oprør over den massive kvindehandel, der finder sted, og jeg tror, det er fuldstændig universelt både i dansk politik og i store dele af europæisk politik, at det her er uacceptabelt, og at det må vi gøre noget ved. Vi hører om, at 40.000 udenlandske prostituerede bliver importeret til Tyskland i forbindelse med VM i fodbold.

Men så kommer mit spørgsmål, og jeg tror ikke, at fru Anne Grete Holmsgaard kan svare på det, men jeg vil godt have bare en lille ordveksling om det.

Vi har i Europa meget forskellige holdninger til prostitution og prostitutionskunder. I Tyskland og Holland er der systemer, hvor der gives licenser til bordeller, og i Sverige er der et system, der er stik modsat, hvor man kriminaliserer kunden. Hvordan skal vi overhovedet finde en fælles europæisk løsning på det her problem?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror, jeg må give fru Elisabeth Arnold ret i, at det kan jeg ikke give et ordentligt svar på, og i hvert tilfælde slet ikke på 1 minut.

Jeg mener, at et sted, hvor vi kunne starte, var at bruge det, der står i forfatningstraktaten, og så bare lade som om, at det ikke står i Nicetraktaten, nemlig at starte sådan en stor indsamling af underskrifter fra borgere over hele Europa og opfordre Kommissionen til at få sat det her højt på dagsordenen. Men det er klart, at det vil være os problemer, når vi skal finde løsningerne, fordi vi har meget forskellige holdninger til prostitution, men selv inden for den ramme tror jeg godt man kan finde løsninger.

I Holland, hvor det er et legalt erhverv, har man også noget, der i virkeligheden minder om registrering, fordi der gives ret til sociale ydelser som prostitueret. Man kunne godt forestille sig en eller anden form for mærke – eller hvad man nu skal sige, det lyder grimt med mærke – eller noget andet, der angiver, at det her er et sted med prostitution, der er under regelmæssigt læ-

getilsyn. Det var måske noget, der kunne forene på tværs af Europas lande, fordi det ville give adgang til, at sundhedsmyndighederne kunne komme og kontrollere, og det ville i sig selv være med til at trænge den helt illegale del af prostitutionen, altså menneskehandelen, tilbage. Det kunne måske være en mulighed.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har det med lægetilsyn ikke så meget at gøre med, om man er sympatisk indstillet over for handel med mennesker eller køb af andre menneskers kroppe. Det har jo intet med hinanden at gøre. Vi har også i Danmark haft legal prostitution, hvor der var lovmæssigt fast lægetilsyn af de prostituerede osv. At sige, at hvis der er en efterspørgsel, er det også helt legalt, at der er en forsyning, kan jo være noget, der i og for sig gør det endnu mere legitimt og gør det endnu mere accepteret at udnytte markedsmekanismen.

Men jeg kunne forestille mig, at fru Anne Grete Holmsgaard måske kunne forholde sig til noget af det, som også Nordisk Råd begynder at arbejde med, hvor man siger, at arrangementer, som foregår i EU-regi, skal foregå på hoteller, hvortil der ikke formidles prostituerede. Man kunne f.eks. lave flere og flere arrangementer på den måde, at der garanteres for, at de faciliteter, der benyttes, ikke er nogen, der bruges til formidling af prostitution.

Man kunne også forestille sig andre tiltag, som er set f.eks. i Nordisk Råd, hvor man siger: Der er ting her, vi simpelt hen ikke accepterer at vores medarbejdere eller vores deltagere beskæftiger sig med.

Kunne fru Anne Grete Holmsgaard tænke sig, at man i europæisk regi gjorde noget tilsvarende?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, det kan jeg i allerhøjeste grad. Det ligger jo fuldstændig i forlængelse af, hvad vi også selv tidligere har foreslået, men aldrig fået gennemført, nemlig at der skal være en code of conduct for udsendt militært personale og andre offentligt udsendte, hvor de skal sige ja til, at de ikke vil anvende prostituerede, når de er udsendt.

Det med at sikre sig, at man på hoteller, i konferencelokaler, og hvad man ellers bruger, har garanti for, at der ikke kommer prostituerede, synes jeg er glimrende og også et fremskridt.